

РЕШЕНИЕ

№ 1339

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8954** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано по жалбата на В. Б. Б. против решение №ППН-01-427/01.07.2020 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Изложени са доводи за материална незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че административният орган не е изследвал обстоятелството по разкриване на личните данни на оспорващия, чрез изпращането по електронен път на съобщение до 57 електронни адреса. Обосновават се съображения, че към момента на оповестяване на личните данни, председателят на Управителния съвет на Етажната собственост е с изтекъл мандат и не разполага с правомощия на администратор на лични данни. По съществуващото на спора счита, че в нарушение на ЗЗЛД личните му данни са разкрити в съобщение до трети лица, чрез изпращането на документ по електронен път и чрез поставяне на копие на този документ на таблото за обявления във фойето на входа, асансьорната кабина и вратата на жилището му на 10.06.2020 г. Оспорва се и изводът на КЗЛД, че не може да бъде открит конкретния извършил на нарушението. Претендира се отмяна на оспореното решение.

Ответникът Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Излага доводи, че оспореният акт е законосъобразен, издаден от компетентен орган, в законоустановената форма и не противоречи на

материалноправните и процесуални разпоредби. Подробни аргументи излага в представеното по делото писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Заинтересованите страни [фирма] и С. Р. К. не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по жалба рег. № ППН-01-427 от 18.06.2020 г., подадена от В. Б. Б. за незаконосъобразно обработване на лични данни, чрез изпращането на съобщение до трети лица. Сочените в инициращия административното производство документ конкретни нарушения се изразяват в неправомерно разкриване на лични данни, посредством изпращането на съдържащото ги съобщение по електронен път и чрез неговото поставяне на таблото за обявления във фоайето на входа, асансьорната кабина и вратата на жилището му от служител на [фирма], на адрес: [населено място],[жк], бл. 250 на 10.06.2020 г. Посочва се, че достъпът до сградата е ограничен, чрез електронно устройство (чип). Приложени са разпечатка от електронна поща и снимков материал.

С нарочно писмо, на "Домсъвет" О. е предоставена възможност да изрази писмено становище по жалбата. От управителя на търговското дружество е депозирано писмено становище № ППН-01-427#7/31.08.2020 г., в което са изложени данни, че дружеството има сключен договор за управление на Етажната собственост, намираща се на адрес: [населено място],[жк], бл. 250 и по - конкретно договор за професионален домоуправител от 22.02.2015 г. и 16.10.2020 г., с които на дружеството първоначално са възложени дейности отнесени към правомощията на управителя/управителния съвет на ЕС, а впоследствие са възложени и други спомагателни дейности. В тази връзка посочва, че не е необходимо съгласие на лицата за обработване на техни лични данни от дружеството, тъй като тук става дума за обработка на лични данни в контекста на сключен договор. Обръща внимание, че с решение по т. 5 на Общото събрание на Етажната собственост, обективизирано в Протокол от 25.06.2018 г. присъстващите членове на Общото събрание са дали съгласието си и са предоставили доброволно и свободно личните си данни на [фирма] за целите на подписания между Етажната собственост и дружеството договор във връзка със събирането и съхраняването на таксите за управление и поддръжка на Етажната собственост, поддържане на актуалността на регистър "Собственици, обитатели и ползватели" във връзка с осъществяването на контакт с длъжниците на Етажната собственост, което решение обвързва както неприсъстващите лица, така и тези, които към момента на приемане на решението не са имали качеството на собственици, ползватели и обитатели (чл. 6, § 1, б. "б" от ОРЗД във връзка с чл. 11, ал. 4, чл. 6, ал. 1, т. 8, чл. 6, ал. 2 от ЗУЕС). Относно изнесеното в жалбата, конкретно посочва, че на 05.06.2020 г. дружеството е сезирано от председателя на Управителния съвет за нарушаване на разпоредбите на Правилника за вътрешния ред от В. Б., изразяващо се в поставянето на движими вещи в общите части на сградата и по - конкретно пред ап. 32, 33 и 34 и пространството пред асансьорната кабина. Именно в тази връзка е изпратено съобщението по електронен път, с цел преустановяване на констатираните нарушения и уведомяване на останалите собственици, обитатели и ползватели за предприетите действия. Посочва и, че електронната поща, от която е

изпратено съобщението е създадена от дружеството и се използва от него, вкл. от негови служители и представители за осъществяване на комуникация със собствениците, обитателите и ползвателите на етажната собственост, във връзка с осъществяване на поетите ангажменти от страна на дружеството, в частност комуникация, касаеща посещения за събиране на месечни такси, отчети и др., както и при възлагане на допълнителни дейности от страна на Председателя на Управителния съвет на Етажната собственост. Сочи, че съобщението е изпратено от Б. Е., с който дружеството има сключен договор за правно обслужване от 01.02.2019 г. Не на последно място изтъква, че съдържащите се в съобщението данни не попадат в приложното поле на понятието "лични данни", тъй като не идентифицират физическото лице. Оспорва твърдението, че лични данни на оспорващия са поставени в общи части на сградата.

С писма №ППН-01-427(2020)#16 от 19.03.2021 г. и №ППН-01-427(2020)#15 от 05.03.2021 г. С. К., председател на Управителния съвет на Етажната собственост на бл. 250 е уведомен за образуването на административното производство.

В писмо на район „М.“, Столична община е удостоверено, че на 01.03.2018 г. е подадено уведомление до района за вписване на С. Р. К. за управител на сградата, находяща се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] с мандат до 31.12.2019 г., съгласно решение на Общото събрание на Етажната собственост.

С нарочно решение, обективизирано в протокол Протокол № 3/2021 г. от заседание, проведено на 27.01.2021 г. КЗЛД се е произнесла по допустимостта на жалбата, конституирала е страните и е определила дата за разглеждане на жалбата по същество.

На 24.02.2021 г., с писмо вх. №ППН-01-427#13/20, от управителя на [фирма] са депозиран допълнителни доказателства.

На проведеното на 31.03.2021 г. заседание на КЗЛД жалбата е разгледана по същество, като с решение по т. 7 по протокол № 12 жалбата на В. Б. е оставена без уважение. Решението е взето с мнозинство от три гласа от присъствалите председател и двама членове на КЗЛД.

Въз основа на така проведеното административно производство, КЗЛД е постановила оспореното решение, с което на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД е обявена за неоснователна жалбата на В. Б. Б. срещу [фирма]. От фактическа страна решението е мотивирано с това, че процесната обработка - разкриване на лични данни е извършена с цел отправяне на покана за преустановяване на нарушението на Правилника за вътрешния ред в ЕС и информиране на останалите най - общо живущи в сградата за предприетите действия. От правна страна е прието, че тази обработка на лични данни изпълва хипотезата на чл. 6, § 1 от Регламента, а именно: обработването е необходимо за легитимните интереси на администратора или трета страна.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. Съобщението за постановеното решение е получено на 24.07.2021 г. , а жалбата е депозирана на 09.08.2021 г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

КЗЛД е независим държавен орган, специализиран в защитата на лицата при

обработването на техните лични данни и в контрола по спазването на ЗЗЛД. Комисията изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД, при подадена до КЗЛД жалба от субектът на данни, който счита, че са нарушени правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, § 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. Следователно, когато Комисията е сезирана от лице, считащо, че са нарушени правата му по ЗЗЛД, като е осъществен неправомерен достъп до негови лични данни, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, оспореният административен акт за издаден от компетентен орган, а именно: Комисията за защита на лични данни.

На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията е колегиален орган, който се състои от председател и четирима членове. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 31.03.2021 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали трима от членовете на комисията или 50% плюс един от състава на комисията. Решението е прието с мнозинство, като трите гласа са достатъчни по закон. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Решението е издадено и в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК. То съдържа реквизити като: наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На заинтересованите страни са им връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и им е осигурена възможност да изразят становище по тях.

Установените в хода на административното производство факти не се оспорват. В тази връзка следва да се приеме за безспорно установено, че на 10.06.2020 г., в [населено място],[жк], [жилищен адрес] на таблото за обявления във фойето на входа, асансьорната кабина и вратата на жилището на В. Б. е залепено съобщение, което гласи: „Предупреждение до собственика на ап. 34- В. Б.. Уважаеми г-н Б., в срок до 7 дни следва да премахнете всички движими вещи (телевизори), от общите части в етажната собственост, в това число от площадката пред вашия апартамент, от площадката пред асансьора и на всякъде другаде! За склад за подобни вещи Ви се разрешава да ползвате общото мазе на етажната собственост. В случай, че не изпълните дадените Ви указания в срок, ще Ви бъде съставен констативен протокол за извършено нарушение на разпоредбите на общото събрание на Етажната собственост,

който ще бъде изпратен на районната администрация за налагане на административно наказание - глоба“. Съобщение със същото съдържание е изпратено по електронен път до 57 електронни адреса.

Според чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"). Физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 4, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Визираните норми обосновават извод, че разлепянето на съобщение, съдържащо две имена и качеството на собственик на апартамент с посочен номер, на таблото за обявления във фойето на входа, асансьорната кабина и вратата на жилището на Б., както и изпращането му до 57 електронни адреса безспорно представлява обработване на лични данни. Съдържащата се в съобщенията информация за физическото лице, попада в понятието лични данни, доколкото позволява неговото идентифициране. Извършените с тези данни действия като събиране, съхранение, разкриване чрез изпращане по електронен път, се определят като обработване на лични данни.

По делото не се спори, че в случая [фирма] действа, в качеството си на обработващ личните данни от името на администратора на лични данни – Етажната собственост.

Спорът между страните се заключава единствено в обстоятелството дали е допуснато нарушение от [фирма] при обработване на лични данни, чрез разлепяне на съобщения на таблото за обявления във фойето на входа, асансьорната кабина и вратата на жилището на Б., както и изпращането му до 57 електронни адреса.

В чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на личните данни на физическо лице. За да е законосъобразно обработването на лични данни от администратора на тези данни е необходимо наличието на една от следните хипотези:

Субектът на данните да е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече цели (б. „а“);

Обработването да е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор (б. „б“);

Обработването да е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора (б. „в“);

Обработването да е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице (б. „г“);

Обработването да е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на

администратора (б. „д“).

Обработването да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете (б. „е“).

Установените в хода на административното производство факти и обстоятелства обосновават извод, че процесната обработка - разкриване на лични данни е извършена с цел отправяне на покана до оспорващия за преустановяване нарушаването на Правилника за вътрешния ред в ЕС и информиране на останалите най - общо живущи в сградата за предприетите действия по повод нарушителя.

Преценката за наличието или липсата на хипотезата на б. „е“ на чл. 6, § 1 от Регламента налага три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно: 1) администраторът или третата страна да преследва законни интереси; 2) обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и 3) основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните да нямат преимущество спрямо преследваните от администратора или третата страна законни интереси.

И. на Етажната собственост има за цел да регламентира отношенията между титулярите на право на собственост върху различни обекти в една и съща сграда и да предотврати в най - голяма степен възможните конфликти между тях, включително по отношение на общите части. Уредбата на отношенията в Етажната собственост е основана на принципа "според решението на мнозинството". Органите на управлението на етажната собственост, съгласно разпоредбата на чл. 10 от Закона за управление на Етажната собственост (ЗУЕС), са Общото събрание и Управителен съвет (управител), като именно в правомощията на ОС е отнесен и въпросът за поддържането и управлението на общите части на сградата. Решенията на Общото събрание на етажните собственици и титулярите на вещно право на ползване се приемат при осъществяване на формална процедура и обвързват всички титуляри на право на собственост върху обекти в сградата. Съгласно чл. 38 от ЗУЕС решенията са задължителни за всеки собственик в ЕС. Чл. 11, ал 1 и ал. 3 и чл. 6 от ЗУЕС предвиждат като задължение на ЕС приемането на правилник за вътрешния ред, в който се регламентира реда и начина на използване на общите части на сградата.

Изложеното налага изводът, че първото условие за наличие на хипотезата на чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е изпълнено, доколкото интересът, който се преследва от администратора с процесната обработка на данните е разрешаването на спор по повод ползването на общите части на сградата в режим на ЕС по доброволен път и по - конкретно предприемането на действия спрямо нарушителя, които са насочени към

спазване на установения вътрешния ред в Етажната собственост, и в този смисъл този интерес съпоставен с визираните разпоредби от ЗУЕС и правилника следва да се определи като "законен" по смисъла на член 6, § 1, буква „е“ от ОРЗД.

Налице е и втората предпоставка, а именно: обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси. Както правилно е посочил и административния орган, данните, които са обработени, идентифицират Б., като нарушител на правилата на вътрешния ред в Етажната собственост, поради което тези данни се явяват необходими и пропорционални за целите на преследваните интереси. Постигането на тази цел е организирано, чрез изпращането на тези данни по електронен път от дружеството до оспорващия и останалите собственици, ползватели и обитатели на самостоятелни обекти в сграда с режим на Етажна собственост.

Не на последно място, не е налице и преимущество на основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните спрямо преследваните от администратора или третата страна законни интереси.

Това е така, тъй като с обработката на личните данни (две имена и номер на апартамент) в конкретния случай не се разкриват аспекти от личния живот на лицето ползващо се от закрила и по тази причина, същата не се явява и прекомерна спрямо преследваната цел от администратора. В същото време действията на В. Б., изразяващи се в поставяне на движими вещи в общите части на сградата, очевидно не е съобразено с нормативно установените задължения. В този смисъл при обработката на данните на оспорващия за посочените интереси на Етажната собственост, а именно: доброволно уреждане на въпроса за използването на общите част, приоритет следва да се даде на преследваните интереси от Етажната собственост, а не на правото на защита на личните данни на оспорващия.

Изложеното обосновава извод за правилно прилагане на материалния закон в хода на административното производство. Законосъобразно административният орган е приел, че в случая обработването на лични данни, чрез разлепяне на съобщения на таблото за обявления във фойето на входа, асансьорната кабина и вратата на жилището на В. Б., както и изпращането му до 57 електронни адреса от администратора е законосъобразно, тъй като е налице условието по чл. 6, § 1, б. "е" от ОРЗД.

Неоснователно е възражението на оспорващия, че към момента на оповестяване на личните данни, председателят на Управителния съвет на етажната собственост е с изтекъл мандат и същия няма правомощия на

председател и съответно на администратор на лични данни. Видно то приетите по делото писмени доказателства, на 15.02.2018 г., С. К. е избран от Общото събрание на етажните собственици на сградата за председател на Управителен съвет, за което обстоятелство е уведомена и администрацията на район "М." на 01.03.2018 г. Разпоредбата на чл. 11, ал. 1 т. 2 от ЗУЕС, предвижда, че Общото събрание избира и освобождава членове на Управителния съвет/управител и касиер. Съобразно чл. 19, ал. 2 от ЗУЕС, управителят се избира за срок до две години, но в чл. 21, ал. 2 от ЗУЕС е отбелязано, че Управителният съвет (управителят) продължава да изпълнява функциите си до избора на нов Управителен съвет (управител). Като съобрази посочената разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗУЕС, настоящият съдебен състав намира, че към момента на оповестяване на личните данни, председателят на Управителния съвет на Етажната собственост е имал правомощия на председател и съответно на администратор на лични данни.

Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, като постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Относим към чл. 37 от Закона за правната помощ неговият размер следва да бъде определен на 100 лв.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. Б., против решение № ППН-01-427/2020 г. от 01.07.2021 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА В. Б. Б., да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: